

Arrest

nr. 255 094 van 26 mei 2021
in de zaak RvV X / II

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat D. GEENS
Lange Lozanastraat 24
2018 ANTWERPEN**

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie, thans de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Bengalese nationaliteit te zijn, op 15 maart 2021 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie van 24 september 2020 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten - verzoeker om internationale bescherming (bijlage 13*quinquies*).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 april 2021, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 april 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. VERHAERT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat D. GEENS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat C. VANBEYLEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker diende op 14 augustus 2019 een verzoek om internationale bescherming in. Op 27 september 2019 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) bij arrest nr. 227 533 van 16 oktober 2019. Op 26 november 2019 diende verzoeker een tweede verzoek om internationale bescherming in, dat op 11 december 2019 door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen niet-ontvankelijk werd verklaard. Op 27 december 2019 diende verzoeker een derde verzoek om internationale bescherming in, dat op 22 januari 2020 niet-ontvankelijk werd

verklaard. De Raad bevestigde deze beslissing bij arrest nr. 232 112 van 31 januari 2020. Verzoeker diende een vierde verzoek om internationale bescherming in op 17 februari 2020, dat niet-ontvankelijk werd verklaard op 6 maart 2020.

1.2. Op 24 september 2020 werd een bevel om het grondgebied te verlaten afgegeven (bijlage 13quinquies). Dit is de bestreden beslissing, die als volgt gemotiveerd is:

“(...)

BEVEL OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN - VERZOEKER OM INTERNATIONALE BESCHERMING

In uitvoering van artikel 52/3, §1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt aan de heer, die verklaart te heten,

[...]

het bevel gegeven om het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen(2), tenzij hij (zij) beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

REDEN VAN DE BESLISSING :

Op 06/03/2020 werd door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een beslissing van niet-ontvankelijkheid van het verzoek om internationale bescherming genomen op grond van artikel 57/6, §3, eerste lid, 5°

(1) Betrokkene bevindt zich in het geval van artikel 7, eerste lid, 1° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen : hij verblijft in het Rijk zonder houder te zijn van de bij artikel 2 van deze wet vereiste documenten, inderdaad, betrokkene is niet in het bezit van een geldig paspoort met geldig visum.

Artikel 74/14 van de wet van 15 december 1980

§ 1. De beslissing tot verwijdering bepaalt een termijn van dertig dagen om het grondgebied te verlaten. Voor de onderdaan van een derde land die overeenkomstig artikel 6 niet gemachtigd is om langer dan drie maanden in het Rijk te verblijven, wordt een termijn van zeven tot dertig dagen toegekend.

Het verzoek om internationale bescherming van een onderdaan van een derde land werd niet-ontvankelijk verklaard op grond van artikel 57/6, §3, eerste lid, 5°, inderdaad, aangezien betrokkene al op 14/08/2019, 26/11/2019 en 11/12/2019 internationale bescherming heeft aangevraagd en door de beslissing van niet-ontvankelijkheid van het CGVS blijkt dat er geen nieuwe elementen zijn, wordt de termijn van het huidige bevel om het grondgebied te verlaten bepaald op 6 (zes) dagen.

In uitvoering van artikel 7, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt aan de betrokkene bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 6 (zes) dagen.

(...)”

2. Over de ontvankelijkheid

In de nota met opmerkingen werpt de verwerende partij op dat het verzoekschrift niet werd ingediend binnen de 30 dagen na kennisgeving van de bestreden beslissing en derhalve laattijdig is overeenkomstig artikel 39/57, §1, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

Uit de gegevens van de zaak blijkt dat de bestreden beslissing op 28 september 2020 per drager werd overhandigd aan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Overeenkomstig artikel 39/57, §2, 3°, van de vreemdelingenwet begint de termijn te lopen wanneer de kennisgeving is gebeurd door afgifte tegen een ontvangstbewijs vanaf de eerste dag die volgt op de afgifte, *in casu* 29

september 2020. De laatst nuttige dag voor het indienen van huidig beroep was woensdag 28 oktober 2020.

Waar verzoeker hiertegen aanvoert dat hij op het ogenblik van het nemen van de bestreden beslissing verbleef in het gesloten centrum te Merksplas en geen kennis kon nemen van de bestreden beslissing, merkt de Raad op dat verzoeker reeds op 18 juni 2020 werd vrijgesteld. Bij het nemen van de bestreden beslissing op 24 september 2020 was verzoeker dus reeds enkele maanden in vrijheid.

Artikel 51/2 van de vreemdelingenwet bepaalt dat de vreemdeling die een verzoek om internationale bescherming indient, overeenkomstig artikel 50, §3, in België woonplaats moet kiezen. Wanneer hij geen woonplaats kiest, wordt hij geacht om woonplaats te hebben gekozen op het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen. Elke wijziging van de gekozen woonplaats moet bij ter post aangetekende zending worden medegedeeld aan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, alsook aan de minister. Verzoeker betwist niet dat hij na het indienen van een verzoek om internationale bescherming geen gekozen woonplaats heeft medegedeeld aan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen of aan de minister. Derhalve werd de bestreden beslissing geldig ter kennis gebracht aan het adres van het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen. Verzoeker voert geen geldige reden aan waarom het in zijn geval onmogelijk zou zijn geweest kennis te nemen van de bestreden beslissing of woonplaatskeuze te maken op een ander adres.

Het op 15 maart 2021 ingediende beroep tot schorsing en nietigverklaring is derhalve laattijdig.

De exceptie is gegrond.

3. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig mei tweeduizend eenentwintig door:

dhr. C. VERHAERT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

C. VERHAERT